

CLÀSSICA A LA REIAL ACADEMIA

Dimarts 5 de març de 2013 a les 20.15 hores

Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi

Saló d'actes

Barcelona

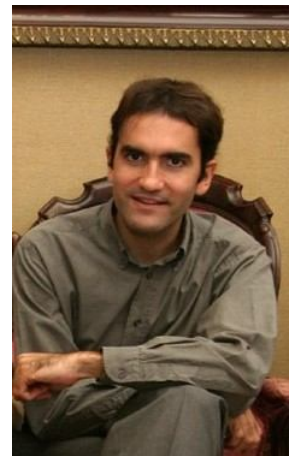
"Bel canto i...!"

BLANCA SANTIGOSA, soprano

MONTSERRAT APARICI, direcció musical

RAIMON GARRIGA, piano

Vicenzo Bellini (Itàlia, 1801 - França, 1835)

Ah! Non credea mirarti (*La Sonnambula*)

Gaetano Donizetti (Itàlia, 1797 - 1848)

Quel guardo il cavaliere (*Don Pasquale*)

Prendi, per me sei libero (*L'elisir d'amore*)

Giuseppe Verdi (Itàlia, 1813 - 1901)

Caro nome che il mio cor (*Rigoletto*)

Gaetano Donizetti (Itàlia, 1797 - 1848)

Chacun le sait (*La fille du régiment*)

Giacomo Puccini (Itàlia, 1858 - Bèlgica, 1924)

O mio babbino caro (*Gianni Schicchi*)

Charles Gounod (França, 1818 - 1893)

Je veux vivre (*Roméo et Juliette*)

BLANCA SANTIGOSA CASTELLVÍ, nascuda a Barcelona el 29 d'agost de 1991, ha estudiat piano i solfeig a l'Acadèmia Marshall i també cant a càrrec de la mezzosoprano Montserrat Aparici. Va acabar la carrera l'any passat i actualment està fent perfeccionament.

Ha actuat en diversos teatres arreu de Catalunya i Espanya. A més, ha participat en concerts a França i a Itàlia. Col·labora amb el grup l'Escombrefònica, dirigit per Luiz Simoes, amb el qual ha actuat a Torí i al País Basc, i a diverses sales de Barcelona. També ha participat en la pel·lícula *Les Idoles* dirigida pel jove artista francès Gabriel Desplanque interpretant l'ària "Il faut partir" de l'òpera *La fille du regiment* de G. Donizetti. Recentment, ha estat alumna en el XVII Curs d'interpretació de lied, organitzat per Joventuts Musicals d'Espanya i amb Wolfram Rieger com a docent.

El seu repertori operístic està constituït per òperes com *Rigoletto*, *L'elisir d'amore*, *Don Pasquale*, *Roméo et Juliette* i *Le nozze di Figaro*, en el qual ha interpretat en teatre el paper de Susanna. A més, ha pres contacte amb moltes altres peces musicals al llarg de la seva carrera operística. Compagina els seus estudis musicals amb la carrera de Psicologia a la Universitat de Barcelona.

MONTSERRAT APARICI és una mezzosoprano catalana. El 19 de juny de 1959 cantà amb gran èxit *Carmen* al teatre Fortuny de Reus. Va debutar al Liceu el 21 de novembre de 1962 a *Il trovatore* en la seva quarta i darrera representació. Després de molts anys de cantar al Liceu, acabà la seva carrera al gran teatre amb dues audicions d'*El Pessebre* de Pau Casals el 23 i 25 de desembre de 1989 al costat de Montserrat Caballé. Posteriorment cantaria en diversos concerts fins l'any 1995. Després exercí de professora de cant i dirigí el Grup de Joves Intèrprets d'Òpera de Catalunya.

RAIMON GARRIGA

Ha fet la carrera de piano a la classe d'Àlicia de Larrocha a l'Acadèmia Marshall de Barcelona i amb S. Pocheikin al Conservatori del Liceu.

És un dels més sòlids representants de la nova generació de pianistes espanyols i guanyador de nombrosos concursos internacionals: "Concurs Internacional d'Andorra 1999", "Concurs Internacional Ciutat de Carlet 1999", "Concurs Rotaract de piano de Mallorca 1998", "Concurs Ciutat de Berga 2001", etc. També ha estat guardonat en els concursos de Granada i Albacete, i l'any 1998 va rebre el diploma al mèrit artístic de la mà del pianista J. Achúcarro en el marc de l'Acadèmia Chigiana de Siena (Itàlia).

Ha participat intensament en la gravació de la integral de la música per a piano de X. Montsalvatge amb el segell Columna Música (el disc "Barcelona Blues" de X. Montsalvatge fou nominat com a millor disc de l'any a Catalunya). Actualment prepara diverses gravacions amb obres de L. Balada i R. Llorca.

Raimon Garriga és també especialista en música espanyola i ostenta el prestigiós "Màster de Música Espanyola de l'Acadèmia Marshall".

Ha fet recitals per tot el territori nacional, els EUA, Itàlia, Andorra, Portugal, Tuníssia, Marroc, Colòmbia, etc., tant com a solista com amb grups de cambra i acompanyat per l'"Orquesta de Castilla y León", la "Jove Orquesta de Catalunya", l'"Orquesta Ciutat de Carlet" i la Cobla Sant Jordi.

És membre fundador del "Trio Marshall".

AH! NON CREDEA MIRARTI

L'anello mio... l'anello.... Ei me l'ha tolto...

Ma non può rapirmi l'immagin sua...

Sculta... ella è qui, qui... nel petto.

Nè te d'eterno affetto tenero pegno, o fior... nè te per dei...

Ancor ti bacio, ancor ti bacio... ma... inaridito sei.

Ah! Non credea mirarti sì presto estinto, o fiore;

passasti al par d'amore, che un giorno solo, che un giorno sol duro...

che un giorno solo, ah sol durò.

Passasti al par d'amore...

Che un giorno, che un giorno sol durò.

Potria novel vigore il pianto mio recarti...

ma ravvivar l'amore il pianto mio ah no, no, non può.

Ah non credea, ah non credea...

passasti al par, al par d'amor, che un giorno sol durò,

passasti al par d'amor.

El meu anell... l'anell... Ell me l'ha pres...

Però no puc desfer-me de la seva imatge...

Escolta... és aquí, aquí... al pit.

Cap dels dos es prometen un tendre amor etern, oh flor...per cap dels dos...

Fins i tot et beso, fins i tot et beso... però... t'has assecat.

Ah! No pensava veure't extingida tan aviat, oh flor;

vas passar a la parella de l'amor, que un sol dia, que un sol dia va durar...

que un sol dia, ah solament va durar.

Vas passar a la parella de l'amor...

Que un dia, que un sol dia va durar.

El meu plor podria anar acompanyat d'un noble vigor...

però fer ressuscitar l'amor amb el meu plor ah no, no, no puc.

Ah no pensava, ah no pensava...

vas passar a la parella, a la parella de l'amor, que un sol dia va durar,

vas passar a la parella de l'amor.

QUEL GUARDO IL CAVALIERE

Quel guardo il cavaliere in mezzo al cor trafise,
piegò il ginocchio e disse: Son vostro cavalier.
E tanto era in quel guardo sapor di paradiso
che il cavalier Ricardo, tutto d'amor conquiso,
giurò che ad altra mai non volgeria il pensier. Ah ah! Ah ah!

So anch'io la virtù magica d'un guardo a tempo e loco,
so anch'io come si bruciano i cori a lento foco;
d'un breve sorrisetto conosco anch'io l'effetto,
di menzognera lagrima, d'un subito languor.

Conosco i mille modi dell'amorose frodi,
i vezzi e l'arti facili per adescare un cor.

D'un breve sorrisetto conosco anch'io l'effetto,
conosco, conosco, d'un subito languor,
so anch'io la virtù magica per ispirare amor,
conosco l'effetto, ah! si, ah! si, per ispirare amor.

Ho testa bizzarra, son pronta, vivace... son pronta, vivace,
brillare mi piace, mi piace scherzar, mi piace scherzar.

Se monto in furore, di rado sto al segno, ma in riso lo sdegno fo presto a cangiar.

Ho testa bizzarra, ma core eccellente, ma core eccellente.

Ah! so anch'io come si bruciano i cori a lento foco.

D'un breve sorrisetto conosco anch'io l'effetto,
conosco, conosco, d'un subito languor,
so anch'io la virtù magica per ispirare amor,
conosco l'effetto, ah! si, ah! si, per ispirare amor.

Ho testa bizzarra, son pronta e vivace,

brillare mi piace, mi piace scherzar,

ah! mi piace, mi piace scherzar,

ho testa vivace, mi piace scherzar,

ho testa vivace, mi piace scherzar, mi piace scherzar,

ah! mi piace, mi piace scherzar.

*Vaig buscar el cavaller amb el cor traspassat pel mig,
es va agenollar i va dir: Sóc el vostre cavaller.*

*I en la seva mirada hi havia el sabor del paradís en tal mesura
que el cavaller Ricard, tot embriagat d'amor,
va jurar que el seu pensament no voldria mai més una altra. Ah ah! Ah ah!*

Jo també conec el poder màgic d'una mirada en el moment i el lloc,

jo també sé com es graven els cors a foc lent;

*també conec l'efecte d'un breu somriure,
de la lànguïda llàgrima, d'un sobtada tristor.*

*Conec les mil maneres del frau amorós,
els encants i les arts fàcils per atraure un cor.*

*Jo també conec l'efecte d'un breu somriure,
conec, conec, d'una sobtada tristor,*

*jo també conec el poder màgic per inspirar amor,
conec l'efecte, ah! sí, ah! sí, per inspirar amor.*

*Tinc una ment peculiar, sóc llesta, viva... sóc llesta, viva,
m'agrada brillar, m'agrada fer broma, m'agrada fer broma.*

Si munto en còlera, de seguida estic fora de mi, però canvio ràpid la ira pel riure.

Tinc una ment peculiar, però un cor excel·lent, però un cor excel·lent.

Ah! jo també sé com es graven els cors a foc lent.

*Jo també conec l'efecte d'un breu somriure,
conec, conec, d'una sobtada tristor,*

*jo també conec el poder màgic per inspirar amor,
conec l'efecte, ah! sí, ah! sí, per inspirar amor.*

*Tinc una ment peculiar, sóc llesta i viva,
m'agrada brillar, m'agrada fer broma,*

ah! m'agrada, m'agrada fer broma,

tinc una ment vivaç, m'agrada fer broma,

tinc una ment vivaç, m'agrada fer broma, m'agrada fer broma,

ah! m'agrada, m'agrada fer broma.

PRENDI, PER ME SEI LIBERO

Prendi; prendi, per me sei libero: resta nel suol natio;
non v'ha destin si rio, che non si cangi un dì, resta.
Qui, dove tutti t'amano, saggio, amoroso, onesto,
sempre scontento e mesto no, non sarai così, ah no,
sempre scontento e mesto no, non sarai sarai così,
ah! non sarai, non, non sarai, ah, no, così.

Ah! Così.

Agafa-ho; agafa-ho, per mi ets lliure: queda't a la terra on has nascut;

no prenguis el destí del riu, que canvia constantment, queda't.

Aquí, on tots t'estimen, savi, amorós, honest,

sempre descontent i trist no, no estaràs així, ah no,

sempre descontent i trist no, no estaràs així,

ah! No estaràs, no, no estaràs, ah, no, així.

Ah! Així.

CARO NOME CHE IL MIO COR

Gualtier Maldè! nome di lui si amato, ti scolpisci nel cor'innamorato!
Caro nome che il mio cor festi primo palpitar,
le delizie dell'amor mi dei sempre rammentar!
Col pensier il mio desir a te sempre volerà,
e fin l'ultimo sospir, caro nome, tuo sarà.

Il mio desir a te ognora volerà, fin l'ultimo sospiro tuo.

Ah! Caro nome tuo sarà.

Gualtier Maldè! nom que estimava, et vas esculpir al cor enamorat!

Nom estimat que vas fer palpitar per primera vegada el meu cor,

les delícies de l'amor em fas sempre recordar!

Amb el pensament el meu desig sempre et voldrà,

i fins l'últim sospir, nom estimat, serà teu.

El meu desig et voldrà eternament, fins el teu últim sospir.

Ah! Nom estimat serà teu.

CHACUN LE SAIT

Chacun le sait, chacun le dit,
Le régiment par excellence,
Le seul à qui l'on fass'crédit
Dans tous les cabarets de France...
Le régiment, en tous pays,
L'effroi des amants, des maris...
Mais de la beauté bien suprême!
Il est là, il est là, il est là, morbleu!
Le voilà, le voilà, le voilà, corbleu!
Il est là, il est là, le voilà,
Le beau Vingtunième! Le beau Vingtetunième!
Il a gagné tant de combats,
Que notre empereur, on le pense,
Fera chacun de ses soldats,
A la paix, maréchal de France!
Car, c'est connu... le régiment
Le plus vainqueur, le plus charmant,
Qu'un sexe craint, et que l'autre aime.
Il est là, il est là, il est là, morbleu!
Le voilà, le voilà, le voilà, corbleu!
Il est là, il est là, le voilà,
Le beau Vingt unième! Le beau Vingt unième!

Tothom ho sap, tothom ho diu,

El regiment per excel·lència,

L'únic que fa crèdit

A tots els cabarets de França...

El regiment, a tot el país,

El terror dels amants, dels marits...

Però de bellesa suprema!
És allà, és allà, és allà, mare de déu!
Aquí, aquí, aquí, redéu!
És allà, és allà, aquí,
El bell Vint-i-unè! El bell Vint-i-unè!
Ha guanyat tants combats,
Que el nostre emperador, pensem,
En cadascun dels soldats de ferro,
A la pau, mariscal de França!
Perquè, és conegut...el regiment
El màxim guanyador, el més encantador,
A qui un sexe tem i l'altre adora.
És allà, és allà, és allà, mare de déu!
Aquí, aquí, aquí, redéu!
És allà, és allà, aquí,
El bell Vint-i-unè! El bell Vint-i-unè!

O MIO BABBINO CARO

O mio babbino caro,
mi piace, è bello, bello;
vo'andare in Porta Rossa
a comperar l'anello!
Sì, sì, ci voglio andare!
e se l'amassi indarno,
andrei sul Ponte Vecchio,
ma per buttarmi in Arno!
Mi struggo e mi tormento!
O Dio, vorrei morir!
Babbo, pietà, pietà!
Babbo, pietà, pietà!

Oh pare meu estimat,
m'agrada, és bell, bell;
vull anar a la Porta Rossa
a comprar l'anell!
Sí, sí, vull anar!
i si l'estimés en va,
aniria al Pont Vaccí,
però per llançar-me a l'Arn!
Em consumeixo i em turmento!

*Oh Déu, voldria morir!
Pare, pietat, pietat!
Pare, pietat, pietat!*

JE VEUX VIVRE

Ah! Je veux vivre Dans ce rêve qui m'enivre Longtemps encor
Douce flamme Je te garde dans mon âme Comme un trésor!
Ah! Je veux vivre Dans ce rêve qui m'enivre Longtemps encor
Douce flamme Je te garde dans mon âme Comme un trésor!
Cette ivresse De jeunesse Ne dure, hélas! Qu'un jour,
Puis vient l'heure Où l'on pleure, Le cœur cède à l'amour,
Et le bonheur Fuit sans retour Ah!
Ah! Je veux vivre Dans ce rêve qui m'enivre Longtemps encor
Douce flamme Je te garde dans mon âme Comme un trésor!
Loin de l'hiver morose Laisse-moi, laisse-moi sommeiller,
Et respirer la rose, Respirer la rose Avant de l'effeuiller.
Ah! Ah! Ah! Ah!
Douce flamme Reste dans mon âme
Comme un doux trésor Longtemps encor!
Ah! (comme un trésor) Longtemps encor!

*Ah! Vull viure en aquest somni que m'embriaga encara llargament
Dolça flama jo et guardo en la meva ànima com un tresor!
Ah! Vull viure en aquest somni que m'embriaga encara llargament
Dolça flama jo et guardo en la meva ànima com un tresor!
Aquest embriac de joventut no dura, ai! ni un dia,
Després arriba l'hora en què el plorem, el cor es rendeix a l'amor,
I els bons moments fugen sense retorn Ah!
Ah! Vull viure en aquest somni que m'embriaga encara llargament
Dolça flama jo et guardo en la meva ànima com un tresor!
Lluny de l'hivern ombrívol Deixa'm, deixa'm dormir,
I respirar la rosa, respirar la rosa abans d'arrencar-la.
Ah! Ah! Ah! Ah!
Dolça flama queda't a la meva ànima
Com un dolç tresor llargament encara!
Ah! (com un dolç tresor) llargament encara!*